

Évközi 31. Vasárnap C

*Szeretsz mindent, ami van;
ha gyűlöltél volna valamit,
meg sem teremtetted volna. (Bölcs 11,24)*

Olvasmány

Bölcsesség 11,22 – 12,2

Uram, az egész világ olyan előtted, mint a porszem a mérlegen, s mint a földre hulló hajnali harmatcsepp.

De te mindenkin megkönyörülsz, mert mindent megtehetsz, és elnéző vagy az emberek bűnei iránt, hogy bűnbánatot tartsanak.

Mert szeretsz mindent, ami van, és nem utálsz semmit abból, amit alkottál. Hiszen ha gyűlöltél volna valamit, meg sem teremtetted volna.

Hogyan is maradhatna meg bármi, ha te nem akarnád, és hogyan állhatna fenn, ha te létre nem hívtad volna?

De te mindent kímélsz, mert a tiéd minden, ó, életnek barátja. Milyen jó és kegyes mindenben a te szellemed, Uram!

Alig bünteted azokat, akik eltévednek; inted azokat, akik vétkeznek, és a szívükre beszélsz, hogy gonoszságukat elhagyva, higgyenek benned, Uram.

Szentlecke

2 Tesszalonikiiekhez 1,11 – 2,2

Testvéreim! Állandóan imádkozom értetek, hogy Istenünk méltóvá tegyen benneteket a meghívásra és tökéletessé ajóra való törekvésben s a hitből fakadó tettekben. Így dicsőül meg Urunk, Jézus neve bennetek, és ti őbenne, Istenünknek és Urunknak, Jézus Krisztusnak kegyelméből.

Van még egy kérésünk, testvérek: Urunk, Jézus Krisztus eljövetelét és a vele való egyesülésünket illetően ne veszítsétek el rögtön józanságtokat, és ne ijesszen meg benneteket sem lelki kinyilatkoztatás, sem állítólag tőlünk eredő mondás vagy levél, mintha az Úr napja már küszöbön állna.

Abban az időben: Jézus Jerikó városán haladt át. Élt ott egy Zakeus nevű gazdag ember, aki a vámosok feje volt. Szerette volna látni és megismerni Jézust, de a tömeg miatt nem láthatta, mert alacsony termetű volt. Így hát előrefutott, felmászott egy vad fügefára, hogy láthassa, mert arra kellett elhaladnia.

Amikor Jézus odaért, felnézett és megszólította: "Zakeus, gyere le gyorsan, mert ma a te házában kell megszállnom."

Erre ő sietve lejött, és örömmel fogadta Jézust. Akik ezt látták,

méltatlankodva megjegyezték: "Bűnös embernél száll meg."

Zakeus azonban odaállt az Úr elé, és így szólt: "Nézd, Uram, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamiben megkárosítottam, négyannyit adok helyette."

Jézus ezt felelte neki: "Ma üdvösség köszöntött erre a házra, hiszen ő is Ábrahám fia. Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és üdvözítse, ami elveszett."

Elmélkedés

A mai evangélium Zakeusról szól, a kicsi, gazdag, jerikói emberről, akit a zsidó nép semmibe vesz és lenéz, mert adót szed a pogány megszállók megbízásából és nyilván arra is ügyel, hogy maga sem járjon rosszul. Zakeus egészen különleges mértékben érdeklődik Jézus iránt, aki ahová csak megy, mindig a bűnösöknél tartózkodik. És Jézus valóban felfigyel rá, hívja és betér hozzá. Ez a találkozás Jézussal egész életét megváltoztatja. A kérdés, amit ez a történet hozzánk intéz így hangzik: Hogyan bánunk életünk árnyoldalaival? Megérintjük-e ezt az evangéliumot valóban személyes üzenetként, hogy Jézus azért jött, hogy bennünk is megmentse azt, ami elveszett? Ebből adódik az az alapvető kérdés is: milyen a bűneinkhez való viszonyunk. Hívő emberként magunkkal tudjuk-e vinni őket a Jézussal való találkozásra bizalommal, azzal a szilárd meggyőződéssel, hogy bocsánatot nyerünk, mert bennünket is megérint legbensőnkben, mint Zakeust, életünket teljesen átalakítja és új élterőt, életörömet ad? Vagy egyáltalán nem vesszük komolyan bűneinket, mentegetjük mindenféle jó és találó érveléssel, lekicsinyeljük őket és mindeközben ráadásul irgalmatlanul bíraskodunk mások felett? De ekkor kihagyunk egy nagy lehetőséget! Aki nem kész arra, hogy komolyan szembesüljön bűneivel és tiszta tekintettel szemlélje őket, az soha sem éli át, érzi meg az igazi, mély megbocsátás vigasztalását. Mert azt a terhet, amit nem akarok tudomásul venni, nem is adhatom át bizalommal. Mindig nyomasztani fog, akár letagadom, akár nem. Ha azonban rá tudunk hagyatkozni az irgalmasságra és kiengesztelődésre, amit Isten Jézusban kínál fel nekünk, akkor sürgető vággyá válik bennünk, hogy tovább adjuk ezt a belső örömet és szeretetet. Így az egymással kiengesztelődött keresztények között valóban testvéri közösség jöhet létre, amely senkit sem rekeszt ki vagy utasít el, mert Isten sohasem tenne ilyet! Zakeus tehát példa számunkra, aki bátorítani akar, hogy feltétlenül és mindig újra keressük a találkozást az Úrral. Jézus betért a házába és a környezetével és Istennel kiengesztelődött, boldog emberré tette; ugyanezt akarja velünk is tenni!